

Biçare

– Elif Erdem · 11 Aralık 2024

Ey sevgili arşa çıktı figanım
Kar yağsa soğutmaz yandı sol yanım
Adım anılsa da bitti dermanım
Bastığın yerde toz olayım yeter

Düştüğüm kuyudan iple alınıp
Yürek surlarından bir an çalınıp
Kırpık kıvrımından aşkla salınıp
Gözünden bir buse alayım yeter

Kursağımda kalmış sanki bir dâre
Amansız girdapta oldum avâre
Canım ruhuma küs oldu biçâre
Yamacında durup kalayım yeter

Kurak topraklarda muamma oldum
Dikenli yollarda inan yoruldum
Çölde kum tanesi gibi savruldu
Senden bir damla su bulayım yeter

Ruhum mabedinle hep alazlanır
Kabuk bağlamayan yaram tuzlanır
Hicrine müptela ruhum sızlanır
Bir tatlı sözünle güleyim yeter

Şu başıma yağan kar mısın söyle
Yüreğimi yakan har mısın söyle
Mahşer aleminde yar mısın söyle
Sevdiğini söyle öleyim yeter
Bir Elif miktarı bileyim yeter

Elif USTA

@1elif.miktari.siir_